

τλον *Μάρκος Βότσαρης* συνέθεσε μελοδράμα ανέκδοτον εισέτι, καθόσον γινώσκωμεν, καὶ ὁ ἐν *Κεφαλληνίᾳ* μουσικοδιδάσκαλος κ. *Νικόλαος Μεταξᾶς Τζανῆς*.

Δύο μελοδράματα, ὧν δυστυχῶς ἀγνοοῦμεν τὸν τίτλον, συνέθηκεν ἐπὶ γαλλικῶν στίχων ὁ κ. *Φριδερίκος Στῆβενς*, Ἄγγλος τὴν καταγωγὴν, γεννηθεὶς ἐν *Κεφαλληνίᾳ*, χρηματίσας ἐπὶ τινα καιρὸν διευθυντῆς τοῦ ἐνταῦθα Ὁρδείου. Τὸ ἐν τῶν μελοδραμάτων τούτων παρεστάθη εἰς μικρὸν τῶν *Παρισίων* θεάτρον.

Ὁ ἐξ Ἰθάκης κ. *Δ. Ροδοθέατος* συνέθηκε μελοδράμα, οὐτινος ἐπίσης ἀγνοοῦμεν δυστυχῶς τὸ ὄνομα, παρασταθὲν τὸ 1881 ἐν τῷ θεάτρῳ τῆς *Τεργέστης*.

Πολύκροτοι ὑπῆρξαν αἱ ἐπιτυχίαι τῶν δύο μελοδραμάτων τοῦ διασήμου κιθαριστοῦ *Σπυρίδωνος Εἰντα*, παρασταθέντων ἀμοτέρων ἐν *Κερκύρᾳ*. Τὸ πρῶτον, Ὁ *κόμης Ἰουλιάρδς*, παρεστάθη ἐν ἔτει 1857 τυχὸν ἐνθουσιῶδους ὑποδοχῆς. Τὸ θεάτρον ἐφωταγωγήθη καὶ διεκοσμήθη ἐορτασίμως, πληθὺς δὲ στεφάνων ἀπενεμήθη εἰς τὸν μουσουργόν, ὅστις συνωδεῦθη ὑπὸ τοῦ ἐπευφημοῦντος καὶ λαμπαδηφοροῦντος πλήθους εἰς τὴν κατοικίαν του. Τὸ δεύτερον, Ὁ *Υποψήφιος*, συντεθὲν ἐπὶ κωμικοῦ δράματος ἑλληνιστί γεγραμμένου, οὐχὶ ὅμως λίαν ἐπιτυχῶς τὴν εὐρεσιν καὶ τὴν στιχορραγίαν, παρεστάθη μετ' ἴσης ἐπιτυχίας ἐν ἔτει 1870, πολλαὶ δὲ αὐτοῦ σκηναὶ παριστάνονται συχνάκις καὶ ἐνταῦθα καὶ ἄλλοῦ τῆς Ἑλλάδος.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἐσχάτως συνῆλθεν εἰς Ἅγιον Λουδοβίκον τῆς Ἀμερικῆς ἡ ἐτήσια σύνοδος τῶν Ἀμερικανῶν ἰατρῶν, ἐπ' εὐκαιρίᾳ δὲ ταύτης ἐγένετο ἐκθεσις χειρουργικῶν ἐργασιῶν. Τούτων ἀξιολογώτατα ἦσαν ἐργαλεῖα τινὰ νεοστὶ ἐφευρεθέντα, εἰς ὧν τὴν κατασκευὴν ἢ τὴν χρῆσιν γίνεται ἐφαρμογὴ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ. Τοιαῦτα δὲ ἦσαν πλὴν ἄλλων μικρὰ ἠλεκτρικὴ λυχνία, δι' ἧς ἀκριβέστατα δύναται νὰ ἐξετάζη ὁ χειρουργὸς τὸν λάρυγγα, τὸν φάρυγγα, τὰς τραχείας κλπ. καὶ πριόνιον κυκλοτερές, τὸ ἠλεκτροστετετόμιον (electro-osteotom.) τέμνον τὰ ὀστέα μετὰ ταχύτητος καταπληκτικῆς ἢς ἐνεκα σπουδαίως ἐλαττοῦνται οἱ πόνοι ἐν τῆς ἐγχειρήσεσιν. Τὸ πριόνιον συνίσταται ἐκ χάλυβος ἀρίστου, καὶ δι' ἠλεκτρικῆς συσκευῆς ποιεῖ μέχρι 12000 περιστροφικὰς κινήσεις κατὰ λεπτόν.

Περιεργότατον ρυθικὸν φαινόμενον παρατηρήθη ἐν *Michigan* τῆς Ἀμερικῆς. Ἀπὸ τινων ἐτῶν πολλοὶ γεωλόγοι ἐξετάζοντες τὰ περίχωρα τοῦ *Lakeport* ἐν *Michigan* κπερέτηρσαν μετ' ἀπορίας ὅτι μέρος τι ἀπέχον ὀλίγα μίλλια ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκείνης ἀνυψοῦτο βαθμηδὸν ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς Ἰρῶνος

λίμνης καὶ τῆς παρακειμένης πεδιάδος. Ἐν τῷ διαστήματι τῶν τελευταίων 18 ἐτῶν τὸ μέρος ἐκεῖνο ἀνυψώθη 2 πόδας ὑπεράνω τῆς προτέρας αὐτοῦ θέσεως, ἧτοι ἀνυψοῦτο ἐτησίως 1 1/9 πόδας κατὰ μέσον ὄρον. Ἐπειδὴ δ' αἱ τοιαῦται ἀνυψώσεις τοῦ ἐδάφους γίνονται ἐκἀκτὸς ἀποτόμως, εἰκάζεται ὅτι εἶναι ἠφιστειογενεῖς. Τὰς ἀνυψώσεις ἐπακολουθεῖ σφοδρὸς σάλος τῆς Ἰρῶνος λίμνης, καὶ ἂν ἐπικρατεῖ νηνεμία. Πολλοὶ καθηγηταὶ τῶν Πανεπιστημίων *Yale* καὶ *Harvard* ἐμελέτησαν ἐπιτοπίως τὸ φαινόμενον καὶ κατέληξαν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι σχηματίζεται ἐκεῖ ἠφαιστειον, τοῦ ὁποίου ὄμως ἡ πρώτη ἐκρηξις θὰ γείνη μετὰ 1372 ἔτη.

Ἐν τῇ νήσῳ *Ταβολάρα* τῆς *Σαρδηνίας*, τῇ παλαιᾷ Ἐρμαίᾳ, ἐν τῷ *Τυρρηνικῷ* πελάγει, ἀπέθανεν ἄρτιως ἐκ καρδιακοῦ νοσήματος ὁ βασιλεὺς *Ταβολάρας Βαρτολεώνη Πάολο*. Εἰς τὸν πάππον τούτου *Γιουζέππε* εἶχε παραχωρήσῃ ὁ βασιλεὺς τῆς *Σαρδηνίας* *Κάρολος Ἀλβέρτος* τὴν πλήρη καὶ ἀπόλυτον κυριότητα τῆς νήσου *Ταβολάρας*. Ὁ *Βαρτελεώνη* ἦτο γεωργὸς φιλοπονώτατος, μὴ ἔχων ἄλλην φιλοδοξίαν, εἰμὴ τὴν δι' ἐντίμου ἐργασίας συντήρησιν τῆς οἰκογενείας του. Ὁ τίτλος τοῦ βασιλέως περιέρχεται νῦν κληρονομικῶς εἰς τὸν πρωτότοκον υἱόν του *Πάολο*.

Ὁ *Γάλλος* γεροϋσιαστῆς *Σαρτῶν* ὑπέβαλεν ἐσχάτως σχέδιον νόμου περὶ ἀντικαταστάσεως τῆς λαϊμητόμου διὰ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν θανατικῶν ποινῶν. «Ἡ ἐθνικὴ συνέλευσις κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα, λέγει ἐν τῇ ἐκθέσει του, προκρίνασα τὴν λαϊμητόμον ἐσκόπει νὰ ἀντικαταστήσῃ τοὺς προὔπαρχοντας ἀπανθρώπους τρόπους τῶν θανατικῶν ἐκτελέσεων. Ἄλλ' ἔκτοτε ἡ ἐπιστήμη ἐποίησε μεγάλους προόδους καὶ εὐρέθησαν τρόποι ἄλλοι, ἐπιφέροντες ἀκαριαῶν, ἀνώδυνον καὶ ἀναιμακτον θάνατον.» Περὶ δὲ τοῦ προτεινομένου ὑπ' αὐτοῦ συστήματος λέγει τὰ ἑξῆς. «Ἡ ἐπίνοια τοῦ καταλληλοτάτου τρόπου εἶναι ἔργον τῶν εἰδικῶν ἀνδρῶν, ἐγὼ ἀρκούμαι μόνον νὰ προτείνω τὸν ἠλεκτρισμὸν ὡς τρόπον θανατώσεως τῶν εἰς θάνατον καταδικασμένων.» Ἐγὼ δὲ πρὸ ὀφθαλμῶν ἀπλοῦστατον σύστημα, τυχὸν τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ἀποθανόντος ἰσοδίου γραμματέως τῆς ἀκκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν *Jamin*, καὶ τοῦ νῦν τοιοῦτου κ. *Βερτράνδ*. Συνίσταται δὲ εἰς τὸ νὰ φέρηται ὁ κατάδικος πρὸς σύρμα μετάλλινον, ἐν ᾧ ὁ εἰς πόλος ἠλεκτρικοῦ ρεύματος ἄμα πατήση τοῦτο θὰ καταφέρεται κατὰ τῆς κεφαλῆς του δεύτερον σύρμα, ἐνέχον τὸν ἕτερον πόλον, καὶ ἐν ἀναρῆί θὰ πέσῃ ὁ κατάδικος νεκρὸς ὡς κερυνόπληκτος. Ὁ κ. *Βερτράνδ*, ἐγκρίνων τὸ σχέδιόν μου, μοὶ γράφει ὅτι ὁ ἠλεκτρισμὸς φονεῖ τὸν ἄνθρωπον ταχύτερον καὶ ἀσφαλέτερον τοῦ πελέκειως καὶ λείπει ἡ αἵματοχυσις καὶ τὰ ἄλλα φρικτὰ θεάματα, τὰ συνήθη κατὰ τὰς θανατώσεις τῶν καταδικῶν.

Ἐὰν γυνὴ ἄσχημος ἐμπνεύσῃ ἔρωτα, βεβαίως ὁ ἔρως αὐτὸς θὰ εἶνε *μανιώδης*: διότι θὰ πρέχεται εἴτε ἐξ ἀδυναμίας παραδόξου τοῦ ἐρώντος αὐτὴν, ἢ ἐκ θελημάτων ἀφανῶν ἀλλὰ ἰσχυροτέρων καὶ αὐτῆς τῆς καλλονῆς.